

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.Ka 294/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 19.04.2022r. w sprawie o sygn. akt II.K 208/19

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

o.1.Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

o.1.Ustalenie faktów

o.o.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. B. (1)	Sąd Odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego, nie dokonał odmiennych od Sądu Rejonowego ustaleń faktycznych sprawy.		
o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		Nie dotyczy.		

o.1.Ocena dowodów

o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy.	

o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy.	

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, tj.	# zasadny # częściowo zasadny

	<p>1) art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez zastosowanie przez Sąd I instancji nie swobodnej, a wybiórczej oceny dowodów, bez uwzględnienia przy ich ocenie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku sprawy skutkującej brakiem dążenia Sądu do wyjaśnienia okoliczności sprawy, przejawiającej się w przyjęciu przez Sąd I instancji, że D. B. (1) wiedział, że wnioski kredytowe składane przez S. M. (1) we współpracy z K. W. (1) są oszukańcze, podczas, gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego nie pozwala na postawienie takich wniosków,</p> <p>2) art. 7 kpk oraz art. 410 kpk poprzez zastosowanie przez Sąd I instancji nie swobodnej, a wybiórczej oceny dowodów, bez uwzględnienia przy ich ocenie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku sprawy skutkującej brakiem dążenia do wyjaśnienia okoliczności sprawy polegającej na wskazaniu, iż dowodami będącymi podstawą ustalenia faktów były głównie wyjaśnienia S. M. (1), którym Sąd dał wiarę w części, podczas gdy sposób życia ww. nie pozwalał za przyjęciem powyższego,</p> <p>3) art. 46 § 1 kk poprzez orzeczenie wobec D. B. (1) i S. M. (1) solidarnego obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz instytucji kredytowych określonych w XI wyroku kwot, podczas gdy przedmiotowy obowiązek jest niewspółmierny do przypisywanych oskarżonemu przestępstw.</p>	# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy wskazywanych w apelacji przepisów. Analiza dowodów zgromadzonych w sprawie wskazuje, że Sąd meriti ocenił prawidłowo całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w myśl art. 7 kpk i zgodnie z art. 410 kpk. Trudno przyjąć za apelującym, że D. B. (1) prowadząc punkt pośrednictwa kredytowego (...), do którego wielokrotnie i sukcesywnie zgłaszała się (co najmniej dwunastokrotnie) pokrzywdzona K. W. (1) celem zawarcia umów pożyczek, nie posiadał wiedzy o prawdziwym celu i skutku zawieranych umów. Niewiarygodne wręcz są twierdzenia apelującego, iż D. B. (1) nie wiedział, że wnioski o kredyt składane przez pokrzywdzoną są oszukańcze, gdy weźmiemy pod uwagę zeznania K. W., w których m.in. podawała, że po pierwszy kredyt udała się do D. B. (1), po tym jak S. M. (1) odbył samodzielnie rozmowę z oskarżonym. Pokrzywdzona podawała również, że zarówno S. M. jak i D. B. (1) mieli pełną świadomość że nie pracowała ona w (...) P. w O., a jedynie utrzymywała się z renty chorobowej, a mimo to oskarżony pozwalał jej na zaciąganie kolejnych kredytów bankowych, wszystkie dokumenty o kredyt były przygotowane już do podpisu pokrzywdzonej zanim pojawiała się ona w placówce prowadzonej przez oskarżonego po uzyskanie kolejnego kredytu. Z jej zeznań wynika że oskarżony oraz skazany już prawomocnie Sł. M. znali się doskonale, zwracali się do siebie po imieniu. W tym zakresie częściowe wyjaśnienia skazanego S. M. (1) są zbieżne z zeznaniami K. W. (obecnie K. K.).

Błędne są wobec powyższego twierdzenia skarżącego, iż dowodami będącymi podstawą ustalenia faktów w niniejszym postępowaniu były głównie wyjaśnienia S. M. (1). Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał jednoznacznie, że wyjaśnieniom S. M. (1) dał wiarę jedynie w części, tj. w zakresie w jakim korespondowały one z zeznaniami K. W. (1) i nie były z nimi sprzeczne. W tej sytuacji Sąd II instancji podzielił w całości dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów jak i ustalony stan faktyczny. Apelacja obrońcy oskarżonego nie dostarcza argumentów pozwalających na jego podważenie. Również subsumeja zachowania oskarżonego jako pomocnictwo do oszustwa nie budzi zastrzeżeń. Pomocnik działa „w zamiarze” a więc do wyczerpania znamion wystarczy zamiar ewentualny.

W zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego sprawcy należy również dodać że sugerowana przez obrońcę w toku rozprawy apelacyjnej możliwość zakwalifikowania zachowania oskarżonego D. B. jedynie z art. 297 § 1 kk jest niemożliwa. Przepis art. 297 § 1 kk do jego dokonania nie wymaga skutku w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. Tak więc realiach przedmiotowej sprawy w przypadku pokrzywdzenia instytucji finansowych konieczne byłoby kumulatywne zakwalifikowanie zachowania oskarżonego dodatkowo z art. 286 § 1 kk. Wobec kierunku apelacji jedynie na korzyść oskarżonego czynienie ustaleń a tym bardziej modyfikacja kwalifikacji

prawnej na niekorzyść sprawcy jest niemożliwa.

W zakresie sformułowanego alternatywnie przez skarżącego wniosku o miarkowanie obowiązku naprawienia szkody z art. 46 kk należy uznać ów postulat za niedopuszczalny. Oskarżony D. B. (1) został skazany za pomocnictwo do oszustw zainicjowanych przez oskarżonego S. M. (1) popełnionych na szkodę instytucji finansowych stąd też Sąd I instancji zasadnie na mocy art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych S. M. (1) i D. B. (1) solidarny obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych instytucji kredytowych określonych w wyroku kwot.

Przepis art. 46 § 1 kk wprost wskazuje, że w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Odesłanie wprost do kodeksu cywilnego oznacza konieczność zastosowania normy z art. 422kc. Zgodnie z jego treścią za szkodę odpowiedzialny jest nie tylko ten, kto ją bezpośrednio wyrządził, lecz także ten, kto inną osobę do wyrządzenia szkody nakłonił albo był jej pomocny, jak również ten, kto świadomie skorzystał z wyrządzonej drugiej szkody. W orzecznictwie jednoznacznie wskazuje się - Ponieważ to prawo cywilne rozstrzyga o zakresie odpowiedzialności osób współdziałających w przestępstwie, to do kręgu osób współodpowiedzialnych za szkodę

należy zaliczyć zarówno przypadki sprawczego współdziałania w popełnianiu przestępstwa, jak też podżegania i pomocnictwa oraz skorzystania z przestępstwa (art. 422 KC) – porównaj: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 października 2019r., sygn. akt II AKa 149/19.

Naprawienie szkody z art. 46 § 1 kk jest środkiem kompensacyjnym, do którego zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego (...) Skoro obowiązek naprawienia szkody z art. 46 § 1 kk orzeka się według przepisów prawa cywilnego, to zastosowanie znajduje art. 441 § 1 kk zgodnie z którym, jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, ich odpowiedzialność jest solidarna. Dla rozstrzygania w tym zakresie nie ma przy tym znaczenia, czy współdziałający z oskarżonym odpowiadają w ramach tego samego postępowania, czy też w innym procesie, bądź z różnych przyczyn, postępowanie w stosunku do nich nie toczy się. Celem regulacji art. 46 § 1 kk w brzmieniu tego przepisu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. jest zabezpieczenie praw osób pokrzywdzonych, także w zakresie możliwości uzyskania naprawienia całości szkody w ramach postępowania karnego (...) - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - II Wydział Karny z dnia 31 stycznia 2022r. , sygn. akt II.AKa 19/21.

Podzielając w całości powyższe argumenty, w sprawie brak było możliwości prawnych miarkowania wysokości obowiązku naprawienia szkody orzeczonej wyrokiem wobec oskarżonych. Mimo, iż wobec D. B. (1) Sąd I instancji przyjął

<p>pomocnictwo do dokonania oszustw jego odpowiedzialność wobec pokrzywdzonych jest solidarna z skazanym już S. M. (1).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, ewentualnie</p> <p>zmiana zaskarżonego wyroku w pkt XI poprzez uchylenie wobec D. B. (1) obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz wymienionych pokrzywdzonych instytucji kredytowych orzeczonego solidarnie ze S. M. (1) albo zmiana zaskarżonego wyroku w pkt XI poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w częściach, tj. w wysokości 10% całości szkody od oskarżonego D. B. (1) i 90% całości szkody od oskarżonego S. M. na rzecz instytucji kredytowych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Prawidłowe ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji wskazujące na sprawstwo oskarżonego nie mogły doprowadzić do jego uniewinnienia, albo też do zmniejszenia zasądzonych wyrokiem Sądu I instancji kwot solidarnego obowiązku naprawienia szkody wobec pokrzywdzonych instytucji finansowych. Skazanie za pomocnictwo do oszustw z art. 286 kk rodzi po stronie pomocnika solidarny obowiązek naprawienia szkody w całości ze sprawcą</p>		

oszustw bez możliwości markowania wysokości tego obowiązku.		
3.2.	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony doprowadził do niekorzystnego rozporządzania mieniem instytucji kredytowych i ułatwienia S. M. popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, podczas gdy udzielający pomocy musiał obejmować świadomością to, że podejmując określone czynności czyni to w odniesieniu do konkretnego czynu zabronionego, co nie zostało wykazane żadnym dowodem w przedmiotowym postępowaniu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, wszystkie zebrane dowody ocenił prawidłowo wywodząc słuszny wniosek w zakresie sprawstwa oskarżonego D. B. (1) w popełnieniu przez niego czynów z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk na szkodę instytucji kredytowych wskazanych w wyroku poprzez posługiwanie się nierzetelnym oświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach K. W. (1). Już sam fakt wielokrotnego posługiwania się sfalszowanym dokumentem o zatrudnieniu, przygotowywania umów kredytowych, które nie miały pokrycia w dochodach K. W. (1), świadczy o tym, że D. B. (1) jako pomocnik co najmniej godził się na skutek w postaci oszustwa zarówno pożyczkobiorcy, jak i instytucji finansowych, u</p>		

których były zaciągane pożyczki. Dodatkowo argumentacja jak w pkt 3.1.	
Wniosek	
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, ewentualnie zmiana zaskarżonego wyroku w pkt XI poprzez uchylene wobec D. B. (1) obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz wymienionych pokrzywdzonych instytucji kredytowych orzeczonego solidarnie ze S. M. (1) albo zmiana zaskarżonego wyroku w pkt XI poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w częściach, tj. w wysokości 10% całości szkody od oskarżonego D. B. (1) i 90% całości szkody od oskarżonego S. M. na rzecz instytucji kredytowych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność wniosków determinuje powyższa ocena stawianych zarzutów.	

1.OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Nie dotyczy.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	

1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU	
o.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 19.04.2022r. w sprawie II.K 208/19 w całości.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Prawidłowe ustalenia faktyczne i prawne, które doprowadziły do słusznych wniosków w zakresie wyczerpania przez oskarżonego znamion zarzucanych mu czynów z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. Orzeczona kara, środek kompensacyjny adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych czynów oraz roli sprawcy w przestępczym procederze.		
o.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Nie dotyczy.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Nie dotyczy.		

o.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
o.o.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.	Nie dotyczy.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

Nie dotyczy.		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.4.1.	Nie dotyczy.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
o.o.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy.		
o.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy.	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Kierując się względami słuszności, Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Rozstrzygnięcie to wydał na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. Nr 49, poz. 223)

1.PODPIS
Sędzia SO Marcin Walczuk

0.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	- skazanie D. B. (1) za zarzucane mu czyny, - orzeczenie solidarnego obowiązku naprawienia szkody		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana